

werd het hem in Australië ook niet mogelijk gemaakt, ten aanzien van eventuele geheime operaties actief te worden, want van Mook zei hem dat hij nu de baas was en dat hij de leiding bij die operaties aan van der Plas wilde toevertrouwen. Een burger! Die opzet werd door schout-bij-nacht Coster afgewezen: deze gaf Quéré de opdracht, Egerton Motts medewerker te worden – het was Lovink die Quéré bij Egerton Mott introduceerde. Niet dat Quéré iets voor de hem gegeven opdracht voelde! Hij was in '34, dertig jaar oud, als marine-officier in Indië gekomen, was er o.m. commandant van een jager geweest en later hoofd geworden van het verbindingsbureau van de marine te Soerabaja. Toen er na de Slag in de Javazee vrijwel geen verbindingen meer te onderhouden waren, had hij de opdracht gekregen om naar Londen te gaan waar de Bevelhebber der Zeestrijdkrachten, Furstner, graag over die deskundige kracht beschikte – hij had Australië bereikt in een van de twee *Catalina's* die op de avond van 6 maart Java hadden verlaten. Van Indië kende hij slechts de grotere plaatsen – hij was nooit in een *kampong* of in het oerwoud geweest. Nu moest hij in Australië blijven en verantwoordelijkheid aanvaarden op een gebied waarvoor hij de kennis miste en waarop hij geen enkele ervaring bezat! Hij drong er bij Coster op aan, een legerofficier te benoemen die de omstandigheden in Indië beter kende dan hijzelf. 'Maar mijn argumenten', schreef hij later¹, 'waren van geen nut en zo werd ik tegen mijn wil bij het *Intelligence*-werk betrokken. Ik heb me dikwijls afgevraagd of dit van marinezijde geen chauvinisme is geweest om de marine op de voorgrond te plaatsen.'² Een ongelukkige beslissing! Toen zijn dienst zes maanden later nog geen enkel gegeven uit Indië had opgeleverd, schreef van Hoogstraten aan van Mook dat

'Coster in de eerste plaats de fout heeft gemaakt, dit werk toe te vertrouwen aan een marine-officier (Quéré), die op het gebied van de radioverbindingen ongetwijfeld kwaliteiten heeft doch van Indië zo goed als niets afweet, en zulks terwijl een ander ten volle voor de leiding van dit werk gekwalificeerd officier aanwezig was in de persoon van Spoor.'³

¹ Brief van J. J. Quéré aan K. W. L. Bezemer, aangehaald in Nortier, p. 65. ² Wij citeren in dit verband een passage uit het dagboek van kolonel Sandberg, de Nederlandse vertegenwoordiger bij MacArthurs hoofdkwartier, die midden juni '42 schreef: 'De beruchte tegenstelling Leger – Marine heeft nog niets van haar kracht verloren; de Marine doet nog steeds moeite, natuurlijk verdekt en daarom des te gevaarlijker, het leger in een hoek te drukken; het is eigenlijk bedroevend en beschaamd.'³ Brief, 2 okt. 1942, van van Hoogstraten aan van Mook (ARA, Coll.-van Mook, 2).